

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1527/2016
31.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Кнежевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 226/14 од 18.02.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 495/16 од 29.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Кнежевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 226/14 од 18.02.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 495/16 од 29.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 226/14 од 18.02.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора и то: за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у трајању од десет месеци, а за кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ у трајању од шест месеци, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је одређено да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно, посебним решењем, а оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 495/16 од 29.09.2016. године, делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Алексинцу преиначена је

пресуда Основног суда у Алексинцу К 226/14 од 18.02.2016. године у делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеном АА за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим утврдио казне затвора и то: за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у трајању од две године, а за кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од шест месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и четири месеца, док су жалба Основног јавног тужиоца у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног АА одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда плати износ од 15.000,00 динара на име паушала, а на име трошкова кривичног поступка износ од 29.048,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Саша Кнежевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење односно Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе "или, опреза ради, уколико нађе да постоји одговорност осуђеног, преквалификује овај кривични догађај и осуди га по закону".

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Кнежевића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истог само је формално означио да је правноснажним пресудама

учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, док је у образложењу захтева навео да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени починио кривична дела у питању за која је оглашен кривим, указивањем да је суд, погрешном оценом изведених доказа, а пре свега одбране окривљеног који је негирао да је критичном приликом неовлашћено држао ватрено оружје и из истог испалио више хитаца и на тај начин нанео телесну повреду оштећеном већ да је оружје имало треће лице, а што потврђују у својим исказима и непосредни очевици догађаја сведоци ВВ и ГГ, као и да налаз и мишљење вештака није у потпуности интерпретиран и правилно цењен посебно у погледу међусобног положаја окривљеног и оштећеног у тренутку повређивања оштећеног који, по ставу браниоца искључује могућност да је окривљени испаливањем хитаца нанео телесну повреду оштећеном чијем исказу се вера не може поклонити посебно имајући у виду да је исти исказ мењао седам пута.

По оцени Врховног касационог суда, из ових навода произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичних дела у питању.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на штету окривљеног, због које повреде закона је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није указао на који начин је суд одлуком о кривичној санкцији повредио закон, а из образложења захтева и навода да је суд приликом одмеравања казне два пута ценио околности под којима је дошло до извршења кривичног дела, да није дао конкретно појашњење у односу на конкретан случај у погледу степена кривичне одговорности, друштвене опасности и околности под којима је дело извршено нити је направио разлику између отежавајућих и олакшавајућих околности, а такође је навео да је окривљени наводно "осуђено лице" иако је у односу на ове осуде наступила законска рехабилитација због чега се окривљени има сматрати неосуђиваним, тако да и та чињеница чини пресуду потпуно контрадикторном у погледу увода и образложења пресуде, по оцени Врховног касационог суда, произилази да се захтевом полемише са оценом и утврђењем суда у погледу околности од значаја за одмеравање кривичне санкције.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Кнежевића, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић-Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ан